

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

udnyttelse af den nydannelse, som ligger i loven, er jo i et vist omfang afhængig af arbejdsløshedskassernes vedtægtsændringer. Jeg vil gerne om dette sige, at det skulle nødvendig blive sådan, at trægheden med at få ændret vedtægterne bliver en hindring for, at denne nydannelse kunne føres ud i livet. Jeg er enig i, at vi kunne måske også have behov for en ændring at den minimale sats på 20 timer ugentlig til 15 timer. Vi har drøftet det i udvalget. Det er vel et spørgsmål, om der ikke, når nu denne lovgivning har sat sig og man har indhøstet praktiske erfaringer, på et ret tidligt tidspunkt vil være behov for at tage det op til fornyet drøftelse.

Må jeg så i øvrigt sige om optagelse i arbejdsløshedskasserne som nydende medlemmer, hvor det hidtil har været forudsat, at der skulle være et 12 måneders forudgående medlemskab som ydende medlem, at det kriterium er jo også fastholdt i denne lovgivning. Ud fra det teoretiske synspunkt kunne man jo godt sige: hvorfor skulle man ikke fra den ene dag til den anden kunne gå hen og skifte erhverv og dermed skifte erhvervstilhørsforhold? Det skulle i og for sig ligge i luften, at man ikke skulle afvente et tidspunkt, hvor man kunne blive fuldt berettiget medlem af en faglig organisation. Når 12 måneders kriteriet er fastholdt, skyldes det, som det er oplyst over for udvalget, at man ønsker at fastholde en stabilitet i medlemskabet, og man ønsker at undgå misbrug. Det er altså fraveget på et par enkelte områder. Hvor det drejer sig om, at selvstændige, her igen specielt landmænd, går over; kan de slippe med en kortere ventetid, og hvor det drejer sig om lærlinge, kan også de blive nydende medlemmer med kortere varsel. Også her vil jeg nævne, hvad en anden ordfører har været inde på, det såkaldte dimittendproblem, som er rejst af børneforsorgens personalegrupper. Det er et spørgsmål, som, da det er blevet fremlagt for os, gjorde et betydeligt indtryk, tror jeg, på alle udvalgets medlemmer, og det er et spørgsmål, som vi må have taget op og ligesom have lagt ind i mere faste rammer end hidtil.

Samarbejdet mellem kommunerne og arbejdsformidlingen vil og må blive snævrere fremover. Men det må ikke alene bygge på, om jeg så må sige, et teoretisk grundlag;

der er i høj grad behov for et praktisk, snævert samarbejde i det daglige; f. eks. med hensyn til oprettelse af lokalkontorer må der kunne opbygges et vist fællesskab. Jeg tænker her både lokalemæssigt og for den sags skyld også personalemæssigt. Og endelig må jeg føje til, at det er vel også et spørgsmål, om der er behov for så stort et antal lokalkontorer som det, man oprindeligt havde tænkt. Så vidt jeg er orienteret, har man af det, man kalder lokalkontorer, allerede oprettet ca. 300. Bilen er jo efterhånden blevet noget, som de fleste disponerer over, og anden form for selvtransporterende hjælpemidler er som bekendt opfundet. Jeg tror, at her er et spørgsmål, hvor vi ligesom har fastlagt disse ting i en tid, som var lidt anderledes end den tid, hvor disse ting skal virke.

Jeg vil også gerne gøre en bemærkning til den henvendelse, der er kommet fra Købstadforeningen. Når man tænker på det dagsaktuelle, har det jo på de fleste gjort et vist indtryk, at den var underskrevet af ingen mindre end borgmester Henning Rasmussen fra Esbjerg. Jeg skal ikke her i og for sig beskæftige mig med selve indholdet af skrivelsen, men vil gerne give den kommentar, at vi vist ikke er helt færdige med de problemer, Købstadforeningen rejste. På tryghedsområdet står vi over for en periode, hvor der er behov for nøje granskning af problemerne, og mange borgere vil stå uforstående, om vi nu fastlåser os i tilvante tankebaner og nægter at beskæftige os med nyannelser. Jeg tror ikke, denne sag er helt færdigdiskuteret; den må diskuteres lange tider fremover.

I lovforslaget er foreslået, at antallet af arbejdsformidlingskontorer nedbringes fra 27 til 14. Ministeren har over for udvalget oplyst, at allerede i år, og vi er jo i marts måned, vil der ske en reduktion på 2, og den øvrige reduktion vil ske over en periode på 3-4 år. Jeg er selvfølgelig opmærksom på og fuldt vidende om, at der er personaleproblemer, som skal klares, og der er forskellige andre problemer, som også skal klares, men jeg er nødt til at tilføje et ja vel, men alligevel. Der er såmænd ingen grund til at blive imponeret over, at man i år når ned på 25, hvor man tidligere har haft 27, og der er såmænd heller ingen grund til at blive særlig imponeret af det mål, man har sat sig for en 3-4 års periode. Jeg har svært ved at tilba-